

■ Rəsul Yunan

Yaxşı bir şeydir ümid,
cibindəki son qəpik kimi,
son bilet kimi,
sonuncu güllə,,
sonuncu gəmi kimi.
Sonuncu qəpik qoymaz ki, sınsın qürurun,
izin verməz ümidiş qayıdasan
avtovağzaldan sonuncu biletin.
Sonuncu güllə qoymaz əsir düşsün əsgər.
Ümidli olan kəs
yoxsun deyil,
həmişə nə isə bir şeyi var.
Sonuncu gəmidən deməyi unutdum.
Sonuncu gəmi əger gəlməsə də
qoymaz səfər və dənizin adı yaddaşından çıxa...

* * *

Sevirəm sonsuz caddələri,
geniş bağları sevirəm,
çağlayan çayları...
Bütün o filmləri sevirəm,
məhbuslar zindandan qaçamağa nail olan filmləri...
Azadlığın qayğısına dayam
Güneşi içməyin marağında.
Torpaq öpməyin,
məndə bir məhkum var? - əbədi məhbus,
qocalmış, əzgin...
Əlində bir lupa
qaçış üçün planı təkrarlayır...

* * *

Minanın üstüne basmışam ayağımı,
qırmızısam olrəm.
Durduğum yerdə qalmalıyam
dünyanın sonunadək...

* * *

Hüdürdən gülmürəm daha,
hündürdən danışmırəm.
Daha dinləmirəm
küleyin səsini,
dənizi
quşu...
Asta gəlirəm... yavaş gedirəm,
yaşayıram səssiz-səmirsiz,
sən məndə yuxuya getməsən.

* * *

Söz ver ki, gələcəksən,
amma gəlmə...
Hər şey pozular gəlsən...
Daha zövqlə izleyə bilmərəm
dənizi... yolu...
Mən öyrənmişəm bu intizara,
Limanda, dayanacaqda addimlamağa...

Əgər gəlsən,
daha kimin yolunu gözləyim ki, mən?

* * *

Kimsəyə borcum yox...
Barmaqlıqların arxasından keçən
bu Aydan başqa ki,
burdan keçməyə bilərdi.
...və başqa bir yerdə,
məsələn bir xəyalə aparan dənizin ortasında
milyoncu bir tacırın pəncərəsi şüşəsinə yapışa
bilərdi.

Kimsəyə borcum yox...
Bu Aydan başqa ki,
səni xatırladır mənə.

* * *

Sən olmasaydın,
sən olmasaydın yoxuydu eşq,
eləcə də yaşamağa təmənna.
Sən olmasaydın
palçıqdan bir külbəydi yer üzü,
hövələsizlikləri söndürməyə bir yer.
Sən olmasaydın,
işsiz qalardım,
səni sevməkdən başqa
bir peşəm yoxdu bu dünyada.

* * *

Dəhşətli yağış yağır,
günəşli bir günortada.
Heç bir hadisə baş tutmayıb
yalnız sən getmişən...
amma mən and içə bilərəm ki bu yağış
adi bir yağış deyil.
Böyük ehtimalla uzaqlarda
bir dənizi güdəza veriblər.

* * *

Qapını döyməz ölüm,
açarla açar qapını.
Qapını döysə ölüm,
ta o ölüm, ölüm deyil ki...
Bəlkə, vergi məmərudur,
ya poçt məməru, ya da, qonaq...
Siması dumanlıdır
və boğazında...
öskürür ölürlər.

* * *

Adamlar keçir
Adamlar gözlərindən keçirlər
və her birisinin kölgəsi qəlbimin dərinliyinə düşür.
Heç ola biləmi ki,
bu adamlardan biri sən olmayasan?
Bəlkə də, tanımırəm elə səni,
yoysa bu parlayan gözlərin bəziləri
Ola bilsin sənin gözlərindir...

* * *

Günler dolub-boşalır
çay fincanları kimi
günortalar kafelərdə,
amma nəsə dəyişmir...
Məsələn, bu ki,
sən masanın o tayında oturmuş olasan...
Hərdən, fincan yerə düşür
bizi xəyaldan oyadır...

* * *

Qaranlıq otaqda
sigaretimi yandırankən
kibrıt alovuna baxıram
və bu şeir yaranır zehnimdə.

Qaranlığa od vurmaq olmaz,
qaranlığı yandırmaq gərək.

* * *

Bu şəhərin üstüne yağan yağış
bir gecə İstanbulda da yağacaq,
eləcə də, Londona,
Bakıya...
Hər harda olsan bir gecə
birinci görüşün xatıresinə
sənin də üreyin qırılcacaq,
ele mənim üreyim kimi.
O yağışın altında ki,
xatire buludundan yağır...

* * *

Telefon zəng edəndə,
yəni unudulmamışan
nömrəni səhv yiğsalar belə...
Əziz dostum,
bu dünyada elə insanlar var ki,
nömrələri belə səhv yiğilmir...

* * *

Suvaq divara
adını közlə yazdım.
Sonralar
bir gemi çəkdim,
balıqlarını "yaratdım",
amma gəmi səni götürüb apardı,
tübürdüm mavilərin üstüne...
Dənizləri sildim,
pozdum hər şeyi...

* * *

Kaş xatırələrdən ayrılmışa imkan olardı...
O zaman
daha səni heç şey incidə bilməzdi.
Məsələn, Ay
onu sənə xatırlatmadı.
Qızıl gül bir eşq hədiyyəsi deyil,
sahil də addimlayası yer deyil.
Ağlamağa da yox...
Kaş xatırələrdən ayrılmışa imkan olardı.

* * *

Ta qarğanı
qartala bənzədə bilmirəm,
heyvanı əfsanəvi bir çırağa.
Çamadanını bağlamışan
və şairlik dəha mənim işim deyil.
Arxanca
köhnə bir bina misalı yixılıram içimə,
pozuram küçənin gözəlliyyini...

* * *

Bir taksi isteyirəm
sərnişin daşınmağa,
bir taksi isteyirəm
bir sərnişinlə yaxıñdan daşınmağa,
bir taksi isteyirəm...
Qoy düzünü deyim:
səni axtarıram
o sərnişinlərin arasında...

Tərcümə:
Ümid Nəccari